

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Zbigniew Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z protestu P. N.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 czerwca 2015 r.

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Z chaotycznej, trudno czytelnej i wysoce kontrowersyjnej treści protestu P. N. wynika, że optował on za ponownym wyborem B. K. na urząd Prezydenta RP i wnosił o unieważnienie wyboru A. D.. Wnoszący protest powoływał się na to, między innymi, że „w lipcu 2007 r.” powiadomił marszałka B. K., że jeżeli „nie umożliwi ludziom powiedzieć, że tylko ja mogę leczyć ludzi, komórkami macierzystymi to, z premedytacją pozbawi życia, prezydenta L. K. z żoną i z równo 96 osobami w S. 10.04.2010 r. i 3.02.2010 r. życia moją mamę, a w zamian zostanie w 2010 r. prezydentem Polski”. Ponadto powołał się na oskarżenie przez siebie byłego premiera J. K., „który dwa lata wcześniej, wiedział o śmierci swego

brata i go sam zabił z premedytacją 10.04.10 r.”, że „z premedytacją zabił brata z żoną i 96 Polakami w S.”, a także na oskarżenie przez siebie prezydenta L. K. „o zabicie z premedytacją, siebie z żoną i z 96 Polakami w S. 10.04.2010 r. i o zabicie z premedytacją mojej mamy 3.02.2010 r., a umarła na raka w 2012 r.”, zarzucając ponadto, że „10.10.2004 r., nie pozwolił mi wyjechać do USA i zgodnie z wolą Boga, miałem leczyć ludzi, komórkami macierzystymi i się skłanować i dlatego Bóg go sam pozbawił życia z żoną i z 96 osobami”. Według wnoszącego protest, gdyby przytoczone okoliczności zostały ujawnione „ludziom”, to A. D. nie zostałby wybrany „na prezydenta Polski w 2015 r. i prezydentem Polski w 2015 r., by został prezydent B. K.”.

Prokurator Generalny i Państwowa Komisja Wyborcza wnieśli o pozostawienie protestu bez dalszego biegu jako niespełniającego warunków określonych w art. 321 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm., powoływanej dalej jako Kodeks wyborczy).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesiony protest nie poddawał się merytorycznej weryfikacji nie tylko dlatego, że wnoszący protest nie wskazał własnych podmiotowych uprawnień do wniesienia protestu przeciwko ważności wyborów prezydenckich, które przysługują wyborcy i wymagają podania, że jego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym (konkretnie nazwanym) z obwodów głosowania (art. 82 § 2 Kodeksu wyborczego). Wniesiony protest został ponadto oparty na wyżej zacytowanych kontrowersyjnych twierdzeniach, które pozostawały bez jakiegokolwiek racjonalnego oraz prawnego związku z przeprowadzonymi w dniach 10 i 24 maja 2015 r. wyborami na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W konsekwencji zawarte w proteście subiektywne i kontrowersyjne oceny wnoszącego protest odnoszące się do zdarzenia lotniczego z dnia 10 kwietnia 2010 r. w S. nie stanowiły, nie potwierdzały ani w żadnym stopniu nie uprawdopodobniały zarzutu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom prezydenckim, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów

(art. 82 § 1 pkt 1 Kodeksu wyborczego), jak również nie oznaczały ani nie naruszały jakiegokolwiek z przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik zaskarżonego wyboru (art. 82 § pkt 2 Kodeksu wyborczego). Samo tylko kontestowanie wyboru A. D. na urząd Prezydenta RP ani zacytowane na wstępie subiektywne „twierdzenia” wnoszącego protest dotyczące tragicznego w skutkach zdarzenia lotniczego nie wskazywały obligatoryjnych, a w szczególności weryfikowalnych warunków protestu wyborczego, które wymagają sformułowania zarzutów dopuszczenia się konkretnych przestępstw przeciwko wyborom ani nie były zarzutami przeciwko przebiegowi i/lub ważności kontestowanych wyborów prezydenckich także ze względu na niewskazanie jakichkolwiek dowodów umożliwiających racjonalną, prawną lub prawniczą weryfikację oczekiwań wnoszącego protest. Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 322 § 1 Kodeksu wyborczego pozostawił bez dalszego biegu wniesiony protest przez osobę, która nie wykazała swoich uprawnień do jego wniesienia oraz nie spełniła warunków wymaganych od prawidłowo i należycie sporządzonego protestu wyborczego, o których mowa w art. 321 § 3 w związku z art. 82 § 1 i 2 (*a contrario*) tego Kodeksu.